

Nazwa przedmiotu: Instrumentacja i aranżacja			
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Kompozycji i Teorii Muzyki			Obowiązuje od roku akademickiego 2024/2025
Kierunek: Kompozycja i Teoria Muzyki		Specjalność: Kompozycja	
Forma studiów: Stacjonarne, I st.		Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Forma zajęć: ćwiczenia		Język przedmiotu: polski	Rok/semestr: Rok I-II / semestr I-IV
Wymiar godzin: 60 godzin			
Koordinator przedmiotu	Kierownik Katedry Kompozycji		
Prowadzący zajęcia	ad. dr hab. Tomasz Opałka, ad. dr Miłosz Bembinow, ad. dr Andrzej Karałow, as. dr Mateusz Śmigasiewicz, as. Mikołaj Majkusiak, as. Żaneta Rydzewska, as. mgr Michał Malec, as. mgr Przemysław Zych		
Cele przedmiotu	Nabycie praktycznej umiejętności instrumentacji na różne pod względem składu zespoły wykonawcze - od różnorodnych obsad instrumentalnych (katedralnych) i małej orkiestry, aż po instrumentację na wielką orkiestrę symfoniczną.		
Wymagania wstępne	Wiedza teoretyczna i praktyczna w zakresie zasad muzyki, instrumentoznawstwa, harmonii oraz podstaw kontrapunktu.		
Kategorie efektów	Numer efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU	Numer efektu kier./spec.
Wiedza	1	Zna podstawy warsztatu dyrygenckiego w odniesieniu do wybranych utworów orkiestrowych, wokalnych i instrumentalnych różnych epok w kontekście stylu i tradycji wykonawczych	P6_KOM_W_06 (KOM_VI)
Umiejętności	2	Posiada umiejętność instrumentowania utworów solowych i katedralnych na większe zespoły instrumentalne, w tym orkiestry z uwzględnieniem stylowego wykorzystania grup orkiestrowych i instrumentów	P6_KOM_U_02 (KOM_XI)
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU			Liczba godzin
Semestr I			Liczba godzin
1. Instrumentacja wybranej części spośród suit francuskich lub angielskich J. S. Bacha na orkiestrę smyczkową – z uwzględnieniem specyfiki faktury barokowej.			3
2. Instrumentacja wybranego utworu z cyklu „Preludia” C. Debussy’ego na orkiestrę smyczkową o dużej obsadzie z wieloma podziałami <i>divisi</i> – z naciskiem na bogactwo pomysłów barwowych i fakturalnych. Praca powinna mieć charakter swobodny, pozostawiając studentowi do dyspozycji jak najszerszy zakres środków instrumentacyjnych.			4
3. Instrumentacja wybranego utworu z cyklu „Wizje ulotne” S. Prokofiewa na kwintet lub sekstet dęty drewniany. Praca może mieć charakter swobodny, jednakże student powinien zapoznać się z partyturami kwintetów dętych lub podobnych składem utworów z XIX i XX wieku.			3
4. Instrumentacja wybranego preludium fortepianowego D. Szostakowicza na zespół dęty blaszany i ewentualnie instrumenty perkusyjne – z uwzględnieniem specyfiki brzmienia takiej obsady.			5
Semestr II			Liczba godzin
5. Instrumentacja wybranego fragmentu allegro sonatowego lub innej części sonaty fort. W. A. Mozarta na orkiestrę symfoniczną o typowej dla Mozarta obsadzie – z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego kompozytora na przykładzie wybranych symfonii i uwertur.			5
6. Instrumentacja wybranego fragmentu allegro sonatowego lub innej części sonaty fort. L. van B. Beethovena na orkiestrę symfoniczną o charakterystycznej dla Beethovena obsadzie (wprowadzanie nowych instrumentów w ujęciu historycznym) – z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego kompozytora na przykładzie wybranych symfonii i uwertur.			5
7. Instrumentacja wybranej części lub fragmentu sonaty fortepianowej F. Schuberta na orkiestrę 5 symfoniczną z uwzględnieniem specyfiki fakturalnej VII, VIII i IX symfonii kompozytora LUB (w zależności od decyzji wykładowcy) instrumentacja wybranego utworu fortepianowego (np. z cyklu „Pieśni bez słów”) F. Mendelssohna-Bartholdy’ego na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem charakterystycznych chwytów instrumentacyjno-fakturalnych kompozytora w symfoniach III, IV, V oraz uwerturach.			5
Semestr III			Liczba godzin

8. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego (np. z „Albumu dla młodzieży”) R. Schumanna na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego Schumanna w symfoniach I-IV.	3		
9. Instrumentacja wybranej pieśni lub jej fragmentu (na głos i fortepian) H. Berlioza na głos i orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem specyfiki zależności głosu i orkiestry berliozowskiej w m.in. takich utworach jak: „Romeo i Julia”, „Potępienie Fausta”, Requiem.	4		
10. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego lub jego fragmentu (np. z op. 117-119) J. Brahmsa na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego kompozytora na przykładzie symfonii I-IV i ewentualnie innych utworów symfonicznych.	4		
11. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego lub jego fragmentu (np. z „Pór roku”) P. Czajkowskiego na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem charakterystycznych chwytów instrumentacyjno-fakturalnych kompozytora w symfoniach IV, V i VI oraz innych utworach symfonicznych (m.in. „Kaprys włoski”, „Francesca da Rimini”).	4		
Semestr IV	Liczba godzin		
12. Instrumentacja wybranej pieśni lub jej fragmentu (na głos i fortepian) G. Mahlera na głos i orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem charakterystyki zależności głosu i orkiestry mahlerowskiej na przykładzie m.in. „Das Lied von der Erde”, „Das knaben wunderhorn”, symfonii II, III i VIII.	3		
13. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego lub jego fragmentu (np. op 3, 5, 9) R. Straussa na orkiestrę symfoniczną w uwzględnieniu idiomu instrumentacyjnego kompozytora w takich utworach jak: „Dyl Sowizdrzał”, „Śmierć i wyzwolenie”, „Życie bohatera” i Symfonia Alpejska.	4		
14. Instrumentacja wybranej kompozycji impresjonistycznej np. z „Preludiów” C. Debussyego lub utworów fortepianowych M. Ravela na wielką orkiestrę symfoniczną o parametrach zbieżnych z np. „La mer”, czy „Popołudnie Fauna” Debussyego.	4		
15. Instrumentacja kompozycji z pierwszej połowy XX w. – np. S. Prokofiew, B. Bartók – na obsadę charakterystyczną dla danego kompozytora. – Jako wzorce mogą posłużyć „Suita Scytyjska”, „Porucznik Kiże”, „Romeo i Julia” Prokofiewa lub np. „Koncert na orkiestrę” Bartoka.	4		
<p>UWAGA: Pedagog może podjąć decyzję o nierealizowaniu danego zadania instrumentacyjnego lub poszczególnych zadań indywidualnie oceniwszy, że dany student dobrze wykonał zadanie o analogicznym charakterze. W doborze zadań instrumentacyjnych należy też uwzględnić indywidualne upodobania i fascynacje muzyczne studenta. Pedagog może także zadać dodatkowe instrumentacje, nieujęte w treściach programowych na semestry I-IV, jeśli student będzie wykazywał wybitne zdolności w tej dziedzinie.</p>			
Metody kształcenia	<p>Rekomendowane metody kształcenia (do wybrania)</p> <ol style="list-style-type: none"> wykład problemowy wykład konwersatoryjny wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień praca z tekstem i dyskusja analiza przypadków rozwiązywanie zadań artystycznych praca indywidualna prezentacja nagrań CD i DVD 		
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Metoda	Numer efektu uczenia	
	1. egzamin (standaryzowany, na bazie problemu)	1, 2	
	2. kolokwium ustne	1, 2	
	3 projekt, prezentacja	1, 2	
	4. realizacja zleconego zadania	1, 2	
KORELACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ Z TREŚCIAMI PROGRAMOWYMI, METODAMI KSZTAŁCENIA I WERYFIKACJI			
Numer efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1	5-15	2, 5, 6, 7	2, 3, 4
2	1-15	1-8	1-4
Warunki zaliczenia	<p>Po semestrach 1–4 – kolokwium – komisyjna ocena przygotowanych instrumentacji i sprawdzian opanowania zagadnień opracowywanych w semestrze.</p> <p>Po semestrze 4 (na zakończenie nauki) – egzamin komisyjny – przegląd prac napisanych przez studenta (wszystkich instrumentacji z semestrów 1-4), ewentualnie połączony ze sprawdzianem nabytej wiedzy.</p>		
Rok	I	II	III
Semestr	I	II	III
ECTS	3	3	3
Liczba godzin w tyg.	1	1	1
Rodzaj zaliczenia	kolokwium	kolokwium	egzamin
Literatura podstawowa			

Materiały nutowe:

Partytury opracowywanych utworów, partytury reprezentatywne dla konkretnego kompozytora. – W szczególności wybrane dzieła, wskazane w treściach programowych opisu modułu.

Podręczniki:

Alfred Blatter, *Instrumentation and orchestration*, Cengage Learning, 1997

Józef Pawłowski: *Podstawy instrumentacji. Cz. 1-2*. Kraków (PWM) 1966

Kazimierz Sikorski: *Instrumentoznawstwo*. Kraków (PWM) 1975

Mieczysław Drobner: *Instrumentoznawstwo i akustyka*. Kraków (PWM) 2008

Curt Sachs: *Historia instrumentów muzycznych*. Kraków (PWM) 1989

Encyklopedia instrumentów muzycznych świata. Warszawa (Bellona) 1996

Włodzimierz Kotoński: *Leksykon współczesnej perkusji*. Kraków (PWM) 1999

Literatura uzupełniająca

Samuel Adler: *Study of Orchestration*. New York (Norton) 1989

Hector Berlioz, Richard Strauss: *Treatise on Instrumentation*. New York (Dover Publications) 1991

David Black, Tom Gerou: *Essential Dictionary of Orchestration*. Los Angeles (Alfred Publishing Company) 1999
Walter Piston: *Orchestration*. New York (Norton) 1955

Mikołaj Rimski-Korsakow: *Zasady instrumentacji. Tom I-II*. Kraków (PWM) 1953

Dymitr Rogal-Lewicki: *Современный Оркестр* t. I-III (Moskwa) 1953

KALKULACJA NAKŁADU PRACY STUDENTA

Zajęcia dydaktyczne	60	Przygotowanie się do prezentacji / koncertu	0
Przygotowanie się do zajęć	60	Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	20
Praca własna z literaturą	60	Inne	0
Konsultacje	0		
Łączny nakład pracy w godzinach	200	Łączna liczba ECTS	12

Możliwości kariery zawodowej

- kompozytor, aranżer
- orkiestrator muzyki filmowej
- kopista nut

kandydat na studia II stopnia w zakresie kompozycji

Ostatnia modyfikacja opisu przedmiotu

Data	Imię i nazwisko	Czego dotyczy modyfikacja
2.11.2022	dr Andrzej Karąłow	aktualizacja
22.12.2024	dr Andrzej Karąłow	aktualizacja